REGISTER BELASTING ADVISEURS

Reactie Register Belastingadviseurs op de Nota's naar aanleiding van het verslag inzake de wetsvoorstellen van het pakket Belastingplan 2017

Het Register Belastingadviseurs (hierna: RB) heeft met veel belangstelling kennisgenomen van de Nota's naar aanleiding van het verslag inzake de wetsvoorstellen van het pakket Belastingplan 2017, welke op 25 oktober 2016 zijn uitgebracht. Het RB neemt de vrijheid om hierop te reageren.

Het RB verzoekt de Kamerleden om de Staatssecretaris van Financiën te vragen om een reactie op de punten die het RB in deze reactie aan de orde stelt. Hierna volgt eerst de inhoudsopgave en daarna de (uitgebreide) inhoudelijke reactie.

Inhoudsopgave

Reactie Register Belastingadviseurs op de Nota's naar aanleiding van het verslag inzake de wetsvoorstellen van het pakket Belastingplan 2017 1

1 Belastingplan 2017 (34 552) 2

Wijziging van enkele specifieke renteaftrekbeperkingen 2

2 Overige fiscale maatregelen 2017 (34 553) 2

2.1 Overgangsrecht schenkingsvrijstelling eigen woning 2

2.2 Schenking voor de 'eigen' woning 2

2.3 Nieuw huwelijksvermogensrecht 3

2.4 Artikel 33a Successiewet 1956 3

3 Fiscale vereenvoudigingswet 2017 (34 554) 4

3.1 Stroomlijnen invorderingsregelgeving belastingen en toeslagen 4

3.2 Vereenvoudigingen teruggaafregeling oninbare vorderingen btw en milieubelastingen 4

4 Wet uitfasering pensioen in eigen beheer en overige fiscale pensioenmaatregelen (34 555) 5

4.1 Wel of geen in eigen beheer verzekerd pensioen 5

4.2 Marktrente bij gebroken boekjaar 5

4.3 Aanwending voor lijfrente (aparte wetsbepaling) 5

4.4 Onduidelijkheid omtrent gevolgen compensatie 6

4.6 (Historische) AOW-gerechtigde leeftijd 6

4.7 Kortingsregeling bij vennootschap met afwijkend boekjaar 6

5 Wet fiscale maatregelen rijksmonumenten en scholing (34 556) 7

6 Wet tijdelijk verlaagd tarief laadpalen met een zelfstandige aansluiting (34 545) 7

© Register Belastingadviseurs

1 Belastingplan 2017 (34 552)

Wijziging van enkele specifieke renteaftrekbeperkingen
In de reactie van het RB van 6 oktober 2016 op het Belastingplan 2017 heeft het RB (net als bij de eerdere internetconsultatie) bepleit om in artikel 10a Wet op de vennootschapsbelasting 1969 een MKB-drempel op te nemen. De Staatssecretaris van Financiën geeft in de Nota naar aanleiding van het verslag aan dat een algemene rentedrempel ongewenst is tegen de achtergrond van bestrijding van uitholling van de belastinggrondslag.

Dit argument overtuigt het RB niet. In het verleden zijn dergelijke drempels immers ook ingevoerd bij andere renteaftrekbeperkingen, zoals de bovenmatige deelnemingsrente (€ 750.000) en bij overnames (€ 1.000.000).[1] Ook die bepalingen zijn gericht op bestrijding van uitholling van de belastinggrondslag.

De Staatssecretaris van Financiën antwoordt dat het vanuit het oogpunt van rechtszekerheid de voorkeur verdient om op ongewenste situaties te kunnen reageren op basis van een wettelijke bepaling. Het RB betreurt het dat met het oog op diezelfde rechtszekerheid er weinig aandacht lijkt voor de rechtsonzekerheid die ontstaat voor het MKB door de onduidelijkheid over de samenwerkende groep. Ondernemers in het MKB moeten zich via een tegenbewijsregeling gaan verantwoorden voor soms al jaren bestaande structuren, die niet met grondslaguitholling te maken hebben.

2 Overige fiscale maatregelen 2017 (34 553)

2.1 Overgangsrecht schenkingsvrijstelling eigen woning
Het RB heeft begrip voor de achterliggende beweegredenen voor het overgangsrecht. Desondanks beschrijft het RB een situatie waarin het overgangsrecht niet ‘eerlijk’ uit lijkt te pakken.

In de praktijk is gebleken dat mensen in 2013 en 2014 een ‘hoge’ schenking aan hun kind wilden doen, waarbij het kind echter geen eigen woning had. In dergelijke situaties kon het kind destijds slechts een beroep doen op de ‘reguliere’ eenmalig verhoogde vrijstelling. De ouders hebben er toen voor gekozen om slechts het bedrag van de ‘reguliere’ eenmalig verhoogde vrijstelling te schenken, op welke vrijstelling toen een beroep is gedaan.

Er zijn gevallen bekend dat die kinderen inmiddels een eigen woning hebben. Deze kinderen komen noch in 2016, noch daarna in aanmerking voor een aanvulling op de eerdere schenkingsvrijstelling. Met andere woorden, deze kinderen hadden niet de mogelijkheid om € 100.000 onder toepassing van de tijdelijk verruimde vrijstelling te ontvangen, en krijgen onder het overgangsrecht ook niet de mogelijkheid om maximaal € 100.000 aan vrijstelling te kunnen genieten. Het RB beveelt aan om ook deze kinderen de mogelijkheid te geven om maximaal € 100.000 aan vrijstelling te kunnen benutten.

2.2 Schenking voor de ‘eigen’ woning
Het RB begrijpt dat de schenkingen moeten worden gedaan in het kader van de ‘eigen’ woning van de begiftigde. De uitleg bovenaan pagina 63 van de Nota naar aanleiding van het verslag geeft echter een onduidelijkheid.

[1] Artikel 13l en 15ad Wet op de vennootschapsbelasting 1969

Wij citeren:

> *Zoals gezegd, de schenker bepaalt. Hij kan aan één van de partners schenken om zijn eigenwoningschuld af te lossen, of aan beide partners schenken om ieders eigenwoningschuld af te lossen.*

Het is uiteraard duidelijk dat een schenker bepaalt aan wie wordt geschonken. Voor de berekening van de schenkbelasting worden schenkingen aan een kind en diens partner echter samen geteld (zie artikel 26, lid 1 Successiewet 1956). Uit de hiervoor aangehaalde (laatste) zin, ontstaat naar de mening van het RB een onduidelijkheid. Deze zin wekt namelijk de indruk dat zowel het kind als de partner een beroep zouden kunnen doen op de eenmalig verhoogde vrijstelling van € 100.000. Is dit naar de mening van het Ministerie van Financiën inderdaad het geval?

2.3 Nieuw huwelijksvermogensrecht

Het RB wijst erop dat er wellicht op korte termijn nieuw huwelijksvermogensrecht in werking treedt (wetsvoorstel 33 987, thans in behandeling bij de Eerste Kamer). Dit kan gevolgen hebben voor de toepassing van de schenkingsvrijstelling. Onder het nieuwe huwelijksvermogensrecht omvat de gemeenschap:

- alle voorhuwelijkse goederen die de echtgenoten gezamenlijk toebehoorden
- alle overige goederen van de echtgenoten die tijdens het huwelijk worden verkregen

Het RB wijst op de volgende situatie die zich in de praktijk regelmatig voordoet.
Man en vrouw wonen apart van elkaar (bijvoorbeeld bij ouders of zelfstandig in een huurwoning) Zij zijn op dat moment geen fiscaal partners. Regelmatig komt het voor dat één van hen al een woning en eigenwoningschuld heeft. Deze kwalificeert voor de betreffende persoon als eigen woning. Zij trouwen en gaan in die woning wonen. Door het huwelijk worden zij elkaars fiscaal partner en kwalificeert de woning voor beiden als eigen woning. De schuld behoort tot de algehele gemeenschap van goederen, de persoon die ‘erbij komt’ wonen, krijgt voor de helft een eigenwoningschuld. Met andere woorden, als gevolg van het huwelijk hebben beide partners een eigenwoningschuld. Hierdoor kunnen ouders zowel aan hun eigen kind als aan de huwelijkspartner schenkingen doen, waarbij de verhoogde vrijstelling kan worden toegepast.

Onder het nieuwe huwelijksvermogensrecht is dit anders. Dan is er sprake van voorhuwelijks vermogen dat niet tot de gemeenschap behoort. De woning en de schuld blijven dus aan de betreffende persoon verbonden. Dit heeft tot gevolg dat in voorkomend geval wellicht alleen aan schoonzoon of –dochter kan worden geschonken. In de praktijk zal dit tot een onoverkomelijk probleem leiden en zal het aantal schenkingen dus afnemen. Mensen willen het vermogen zoveel mogelijk in de familie houden, en koppelen daarom al snel uitsluitingsclausules aan een schenking. Het probleem dat hiervoor wordt beschreven, wordt echter niet met een uitsluitingsclausule ondervangen. Het RB raadt aan om rekening te houden met dergelijke situaties en de huidige vormgeving van de vrijstelling nog eens kritisch te bekijken.

2.4 Artikel 33a Successiewet 1956

Op pagina 63 van de Nota naar aanleiding van het verslag wordt ingegaan op de ‘leeftijdseis’ die in artikel 33a Successiewet 1956 wordt gehanteerd. Aangegeven is dat bewust is gekozen voor de formulering ‘de periode dat de verkrijger niet ouder is dan 39 jaar’. Het RB merkt op dat in artikel 33 Successiewet 1956 echter is aangesloten bij de formulering ‘18 tot 40 jaar’. Het RB beveelt aan om ook in artikel 33a SW wordt aangesloten bij ‘18 tot 40 jaar’.

Daarbij merkt het RB ook op dat hetgeen in de uitleg over de leeftijdseis is aangegeven op pagina 63 naar de mening van het RB niet juist is. Vanzelfsprekend geldt de vrijstelling **tot** de leeftijd van 40 jaar, en niet tot 41 jaar. Maar het is van oudsher wel zo dat ook schenkingen op de dag dat het kind de leeftijd van 40 jaar bereikt, nog onder de vrijstelling vallen. Het RB vraagt daarom ook om dit expliciet te bevestigen.

3 Fiscale vereenvoudigingswet 2017 (34 554)

3.1 Stroomlijnen invorderingsregelgeving belastingen en toeslagen
Het RB verzoekt op basis van de informatie uit de Nota naar aanleiding van het verslag om een nadere toelichting op de debiteurgerichte behandeling ten aanzien van de automatische incasso. In de praktijk kan het voorkomen dat de ene partner een toeslagschuld heeft en de andere partner een belastingschuld. Is dan de conclusie juist dat beide partners afzonderlijk in aanmerking kunnen komen voor een persoonlijke standaardregeling en een persoonlijke maatwerkregeling? Of wordt dan op basis van het partnerschap één gezamenlijke standaardregeling of maatwerkregeling getroffen?

Het RB is benieuwd hoe wordt omgegaan met de toepassing van de beslagvrije voet en eventuele kwijtschelding na afloop van de maatwerkregeling indien er sprake is van twee persoonlijke standaardbetalingsregeling of twee persoonlijke maatwerkregeling. Het RB verzoekt dan ook aan de hand van voorbeelden de werking van de regeling uit te leggen indien beide partners (al dan niet gezamenlijk) gebruiken willen maken van de maatwerk- dan wel standaardbetalingsregelingen. Het RB verzoekt daarbij tevens in te gaan op de automatische incasso indien er slechts één gezamenlijke standaard- of maatwerkregeling kan worden afgesproken. Daarbij wijst het RB tevens op de aansprakelijkheid van de partner van de toeslaggerechtigde indien er toeslagschulden zijn en het ontbreken van deze aansprakelijkheid bij de partner van de belastingplichtige die een belastingschuld heeft.

3.2 Vereenvoudigingen teruggaafregeling oninbare vorderingen btw en milieubelastingen
Het RB is positief over de toelichting in de Nota naar aanleiding van verslag ten aanzien van het overgangsrecht voor op 31 december 2016 openstaande vorderingen. Duidelijk is dat in elk geval ook voor deze vorderingen de huidige werkwijze blijft bestaan, zodat teruggaaf van de in deze vorderingen begrepen btw ook in 2017 kan plaats vinden. Het RB gaat er vanuit dat dit teruggaafverzoek eveneens in de reguliere aangiften omzetbelasting kan worden verwerkt en hiervoor geen afzonderlijk verzoek gedaan hoeft te worden. Het RB ontvangt hiervan graag een bevestiging.

Aanvullend blijkt dat de Belastingdienst in overleg met het bedrijfsleven zal gaan over de verwerking van deze teruggaafverzoeken (en de daarmee gepaard gaande herzieningen bij de debiteur) in de periodieke aangiften omzetbelasting. Het RB wijst erop dat reeds in februari 2017 de eerste aangiften over januari 2017 zullen worden ingediend, waarbij deze problematiek speelt. Bij ondernemers en dienstverleners wordt uitdrukkelijk gekozen voor een afzonderlijk invoerveld in de aangiften voor deze posten. Aanpassing van software zal dus op korte termijn moeten plaats vinden bij zowel ondernemers en dienstverleners, maar ook bij de Belastingdienst. Het RB verneemt graag of verwacht mag worden dat deze aanpassingen voor 1 januari 2017 doorgevoerd kunnen worden. Deze vraag is met name van belang aangezien het niet tijdig terugvragen, dan wel het niet tijdig afdragen, voor belastingplichtigen vervelende gevolgen (zelfs boetes) tot gevolg kan hebben. Daarbij wijst het RB vooral op de situatie bij de niet-betalende debiteur, die reeds over januari 2017 zijn

eerder genoten aftrek van voorbelasting moet herzien bij facturen, waarvan de betalingstermijn met een jaar is overschreden.

De vereenvoudiging van de teruggaafregeling is ingegeven door de wens om te komen tot lastenverlichting voor het bedrijfsleven. Het RB merkt op dat de voorgestelde regeling ertoe noopt dat elke aangifteperiode een ouderdomsanalyse wordt gemaakt van de openstaande debiteuren en crediteuren. Zonder deze periodieke analyse (maximaal 12 maal per jaar) bestaat het risico dat een teruggaafverzoek, dan wel een herziening van de aftrek, te laat wordt gedaan. Het RB verneemt graag in hoeverre deze ouderdomsanalyse invloed heeft op de ingeschatte administratieve lastenverlichting.

4 Wet uitfasering pensioen in eigen beheer en overige fiscale pensioenmaatregelen (34 555)

4.1 Wel of geen in eigen beheer verzekerd pensioen

In de Nota naar aanleiding van het verslag stelt de Staatssecretaris van Financiën dat pensioenaanspraken die vóór 1 januari 2017 bij een externe (professionele) verzekeraar zijn ondergebracht, op 31 december 2016 niet in eigen beheer zijn verzekerd.[2] Ook stelt de Staatssecretaris dat door het betalen van een premie aan een verzekeringsmaatschappij de bv is bevrijd van de voor dat deel van de uit de pensioenovereenkomst voortvloeiende verplichtingen.[3] Het RB is van mening dat deze stelling niet in alle gevallen juist is. Het RB verwijst in dit kader graag naar het artikel in het Weekblad Fiscaal Recht van prof. mr. H.M. Kapelle.[4] Graag ziet het RB nader toegelicht wanneer pensioenaanspraken in eigen beheer zijn verzekerd. Ook ziet het RB graag nader toegelicht wie de verzekeraar is van een pensioenaanspraak die door een eigenbeheerlichaam is toegezegd, waarvan een onbepaald deel is herverzekerd bij een professionele verzekeraar. Is het juist dat het eigenbeheerlichaam in die situatie door de pensioengerechtigde kan worden aangesproken op nakoming van de pensioentoezegging als de professionele verzekeraar failliet gaat? Als het antwoord op deze vraag bevestigend luidt, hoe moet in dat geval artikel 38n, lid 1 Wet op de loonbelasting 1964 worden gelezen?

4.2 Marktrente bij gebroken boekjaar

De Staatssecretaris geeft aan dat de oudedagsverplichting moet worden opgerent tegen het gemiddelde U-rendement van het betreffende jaar.[5] Het RB vraagt aandacht voor eigenbeheerlichamen met een gebroken boekjaar. Mogen deze lichamen voor de oprenting gebruik maken van het gemiddelde u-rendement van het voorafgaande kalenderjaar, of moeten deze lichamen een gewogen gemiddelde hanteren?

4.3 Aanwending voor lijfrente (aparte wetsbepaling)

Ook geeft de Staatssecretaris een toelichting op de toepassing van artikel 3.125 Wet inkomstenbelasting 2001 op de aanwending van de oudedagsverplichting voor een lijfrente door het eigenbeheerlichaam. De uitleg van de staatssecretaris is helder, maar wijkt zozeer af van de letterlijke tekst van artikel 3.125 IB, dat het RB een sterke voorkeur heeft voor een aparte wetsbepaling.

---

[2] TK 2016/17, 34 555, nr. 5, pag. 7
[3] TK 2016/17, 34 555, nr. 5, pag. 36
[4] WFR 2016/209, pag. 1348
[5] TK 2016/17, 34 555, nr. 5, pag. 15

4.4 Onduidelijkheid omtrent gevolgen compensatie

Het RB heeft begrip voor het standpunt van de Staatssecretaris dat geen algemeen geldende vuistregels of voorbeelden zijn te bedenken voor de compensatie die de dga onder omstandigheden moet betalen aan zijn partner in verband met het prijsgeven/de afkoop van zijn pensioen in eigen beheer[6]. Het is immers zeer lastig om in het algemeen aan te geven met welke omstandigheden in het specifieke geval rekening moet worden gehouden. De wijze van berekening van de compensatie zal mede afhankelijk zijn van de specifieke omstandigheden van het geval. Voor meer duidelijkheid verwijst de staatssecretaris naar de dienstverlening door adviseurs. Het RB constateert dat ook adviseurs worstelen met de wijze waarop een dergelijke compensatie moet worden bepaald. Het is daardoor de vraag of adviseurs zekerheid kunnen geven over de omvang van de te betalen compensatie. Het RB vreest dat deze onzekerheid tot gevolg zal hebben dat dga's terughoudend zullen zijn om gebruik te maken van de afkoopregeling voor het pensioen in eigen beheer. Het RB verzoekt de staatssecretaris om een reactie.

Om toch zekerheid te krijgen over de omvang van de te betalen compensatie zou via vooroverleg afstemming gezocht kunnen worden met de Belastingdienst. Dit leidt tot een verzwaring van administratieve lasten, met name bij de Belastingdienst. Het RB vraagt of bij de Belastingdienst voldoende capaciteit beschikbaar is om dergelijke verzoeken tot vooroverleg in 2017 te behandelen, zodat belastingplichtigen tijdig gebruik kunnen maken van de afkoopregeling.

4.5 Extern eigen beheer vs intern eigen beheer

De Staatssecretaris geeft aan dat pensioenaanspraken die in extern eigen beheer zijn verzekerd tegen een hogere fiscale balanswaarde moeten worden afgekocht dan pensioenaanspraken in (intern) eigen beheer.[7] Bezien vanuit de dga, is deze vergelijkingsmaatstaf onlogisch. Kan de Staatssecretaris aangeven op welke relevante punten een dga met een in extern eigen beheer verzekerd pensioen verschilt van een dga met een in (intern) eigen beheer verzekerd pensioen?

4.6 (Historische) AOW-gerechtigde leeftijd

Uit het antwoord op de door de NOB gegeven voorbeelden[8] leidt het RB af dat met de AOW-gerechtigde leeftijd in artikel 38p, lid 2, sub a, onderdeel 3 Wet op de loonbelasting 1964 de historische AOW-gerechtigde leeftijd van de gewezen werknemer wordt bedoeld. Kan de Staatssecretaris dat bevestigen?

4.7 Kortingsregeling bij vennootschap met afwijkend boekjaar

De Staatssecretaris geeft aan dat vennootschappen met een boekjaar gelijk aan het kalenderjaar niet gelijk zijn aan vennootschappen met een boekjaar dat afwijkt van het kalenderjaar[9]. Het RB kan zich daar in vinden. Het is alleen geen relevante maatstaf voor de beoordeling van de kortingsregeling aan het gelijkheidsbeginsel. De loonbelasting over de afkoopsom wordt immers niet door de vennootschap gedragen, maar door de (gewezen) werknemer. Kan de Staatssecretaris aangeven op welke relevante punten een (gewezen) werknemer van een vennootschap met een boekjaar dat afwijkt van het kalenderjaar verschilt van een (gewezen) werknemer van een vennootschap met een boekjaar dat gelijk is aan het kalenderjaar?

[6] TK 2016/17, 34 555, nr. 5, pag. 17
[7] TK 2016/17, 34 555, nr. 5, pag. 32
[8] TK 2016/17, 34 555, nr. 5, pag. 38
[9] TK 2016/17, 34 555, nr. 5, pag. 42

5 Wet fiscale maatregelen rijksmonumenten en scholing (34 556)

Het RB merkt op dat eigenaren van monumentenpanden die al in 2016 verplichtingen zijn aangegaan voor onderhoud, hiervoor onder voorwaarden in 2017 subsidie kunnen aanvragen. Deze aanvraag dient plaats te vinden tussen 1 januari 2017 en 1 maart 2017.

Het RB is van mening dat deze periode erg kort is. De betreffende eigenaren zullen er begin 2017 nog niet van op de hoogte zijn dat zij een (beperkte) termijn hebben om de subsidie te realiseren, wat tot gevolg heeft dat zij hun aanvraag te laat doen en alsnog achter het net vissen. Het RB geeft dan ook in overweging om een langere termijn (bijvoorbeeld tot 1 juli 2017) te hanteren.

6 Wet tijdelijk verlaagd tarief laadpalen met een zelfstandige aansluiting (34 545)

Het RB heeft geen opmerkingen.

Deze reactie is opgesteld door Bureau Vaktechniek van het Register Belastingadviseurs.

Culemborg, 28 oktober 2016

o-o-o-o-o